

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 gr., z prze syłką zwyczajną 85 gr., poleconą 1 zł. 25 gr. Prenumerata kwartalna 5 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. wewn. 24, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego” Administracja przypominia, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał IV-ty r. b., która wynosi zł. 5.00.

TREŚĆ: **Organizacja władz:** 320. Komunikat o uruchomieniu ekspozytury celnej w Załuczu. 321. Komunikat o zwinięciu Urzędu Celnego w Zaleszczykach. 322. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6.IX. 1928 r. w sprawie zmiany organiz. Urzęd. Skarb. Podat. i Opłat Skarb. w Pucku i Wejherowie w okręgu Administr. Izby Skarbowej w Grudziądzu. **Opłaty stemplowe:** 323. Obwieszczenie. 324. Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych. **Podatki konsumpcyjne:** 325. Okólnik z dnia 15.IX. 1928 r. L. D. VI. 3949/3/28 w sprawie warunków i sposobu kredytowan. podatku od cukru oraz spłaty pokredytowanych należności. 326. Okólnik z dnia 15.IX. 1928 r. L. D.VI. 3928/3/28 w sprawie stosowania świadectwa przewozowego do przesyłek cukru wypuszczonego do wolnego obrotu. **Monopol Tytoniowy:** 327. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30.VIII. 1928 r. w sprawie cennika niektórych wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu Tytoniowego. **Przepisy celne:** 328. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu z Handlu oraz Rolnictwa z dnia 7.IX. 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie mebli giętych. 329. Okólnik L. D./IV./1041/3/28 z dnia 10.IX. 1928 r. w sprawie wykazu zakładów czechosłowackich, uprawnionych do wystawiania certyfikatów na stal szlachetną, względnie odlewów ze stali szlachetnej. 330. Okólnik L. D. IV. 7420/4/28 z dnia 21.IX. 1928 r. w sprawie dodatkowego uznawania świadectw pochodzenia, złożonych po zgłoszeniu towaru do odprawy celnej. 331. Okólnik L. D. IV. 6478/428 z dn. 27.IX. 1928 r. w sprawie określenia wagi w pozwoleniach przywozowych.

Organizacja władz.

320.

. KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie została uruchomiona z dniem 15 września 1928 r. przy Urzędzie Celnym w Śniatynie - Załuczu ekspozytura celna w Załuczu.

Uprawnienia Ekspozytury:

a) w przywozie: ostateczna odprawa celna w dowolnych ilościach drzewa opałowego i budowlanego, kamienia drogowego i ciosanego, oraz zboża z wyjątkiem nasion koniczyzny, lucerny, przelotu, nostryku, komonicy, i tymotki tudzież ziemniaków.

b) w wywozie: ostateczna odprawa celna w dowolnych ilościach towarów, na których wywóz nie wymaga się zgłoszenia na piśmie.

(Mon. Pol. Nr. 217 z dn. 20.IX. 1928 r.).

321.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że z dniem 31 lipca 1928 r. został zwinięty Urząd Celnym w Zaleszczykach, okręgu administracyjnego Dyrekcji Ceł we Lwowie.

(Mon. Pol. Nr. 214 z dn. 17.IX. 1928 r.).

322.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 września 1928 r.

w sprawie zmiany organizacji Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych w Pucku i Wejherowie w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Na podstawie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Z zakresu działania Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Pucku wyłączają się sprawy opłat stemplowych i podatku spadkowego i załatwianie tych spraw przekazuje się Urzędowi Skarbowemu Podatków i Opłat Skarbowych w Wejherowie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

(Dz. U. R. P. z dnia 22 września 1928 r. Nr. 84, poz. 741).

Oplaty stemplowe.

323.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 17 września 1928 r. L. D. V. 7029/6, zezwoliło Ministerstwo Skarbu Spółce Księgarnie Pocztove „Lot” w Warszawie na sprzedaż: a) znaków stemplowych oraz b) kart do gry we wszystkich księgarniach pocztowych, uruchomionych na zasadzie: tak aktu koncesyjnego Ministerstwa Pocht i Telegrafów z dnia 2 listopada 1923 r. L. dz. 2921/XIV/23 udzielonego Spółce „Księgarnia Nauczycielska” we Lwowie, jak również aktu koncesyjnego wymienionego Ministerstwa z dnia 16 marca 1927 r. Nr. 72/III, udzielonego „Księgarniom Pocztowym Lot” w Warszawie.

Zezwolenia powyższe działają wstecz począwszy od 16 marca 1927 r.

Warszawa, dnia 17.IX. 1928 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) W. Koszko.

324.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu *).

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

173 (art. 52). Przewidziane w art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 paź-

dziernika 1927 r. o ustalaniu prawa własności do gruntów nadanych włościanom przy uwłaszczeniu (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 822) — uchwały zebrani wiejskich, stwierdzające prawo własności gruntów, nadanych włościanom przy uwłaszczeniu, jak również decyzje sądów pokoju, zatwierdzające uchwały tego rodzaju (art. 8 powołanego rozporządzenia) nie podlegają opłacie stemplowej, gdyż nie są wymienione w punktach 1 — 7 artykułu 52 u. o. s.

Odpisy wymienionych decyzji sądowych, jako niewymienione w § 19 Instrukcji do ustawy o opłatach stemplowych, zawierającej przepisy dla organów sądowych z dnia 14 grudnia 1926 r. ogłoszonej w Nr. 33 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z r. 1926 pod poz. 354 i w Nr. 24a Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości z r. 1926 — nie mają być przesyłane urzędowi skarbowym (L. D. V. 4748/6/28).

174 (art. 91). W myśl art. 91 (punktów 3 i 5) u. o. s. są wolne od opłaty stemplowej pisma, stwierdzające umowę między komisantem a komitentem o sprzedaż lub kupno weksli i czeków, jak również pisma, stwierdzające wykonanie takich umów (L. D. V. 8210/6/28).

175 (art. 111). Pełnomocnictwo, udzielone jednemu pełnomocnikowi przez kilku uczestników scalenia, a upoważniające do zastępowania mocodawców na zebraniach uczestników scalenia (art. 20 i 33 ustawy o scalaniu gruntów — Dz. U. R. P. Nr. 92 z 1927 r. poz. 833), albo wobec Okręgowej lub Głównej Komisji Ziemskiej (art. 35 i 37 powołanej ustawy) podlega opłacie stemplowej w wysokości lioczynu z pomnożenia 3 zł. przez ilość mocodawców.

Ustęp ostatni art. 111 nie ma zastosowania, gdyż każdy uczestnik scalenia może w postępowaniu scaleniowym bronić swoich interesów indywidualnych (np. twierdzić, z powołaniem się na art. 6 ustawy o scalaniu gruntów, że działka, którą ma otrzymać na mocy projektu scalenia, nie odpowiada wartości działek dotychczas posiadanych; może żądać dopłaty pieniężnej — przewidzianej w art. 6 powołanej ustawy — w kwocie wyższej, niż wymieniona w projekcie scalenia, i t. p.); pełnomocnictwo zatem, o którym mowa, nie dotyczy jednej sprawy, lecz tyczy się kilku spraw analogicznych (L. D. V. 7041/6/28).

176 (art. 137, 140, 142, 144, 145, 154 i 160). W sprawie opłat stemplowych od podań i świadectw, przewidzianych w rozporządzeniu ministerjalnym z dn. 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 396) obowiązują zasady, podane poniżej w formie tabeli. Wykładnia Nr. 24, ogłoszona w Nr. 6 Dziennika Urzędowego Min. Skarbu, jako oparta o dawniejsze rozporządzenie o ruchu pojazdów mechanicznych, przestała obowiązywać wobec uchylecia rozporządzenia dawniejszego (L. D. V. 6696/6/28).

Nr. porz.	Paragraf rozporządzenia o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych	P R Z E D M I O T	Stawka opłaty stemplowej	Artykuł ustawy o opłatach stemplowych
1	14	a) Podanie o zaświadczenie dopuszczalności typu	3 zł. ¹⁾	145
	15	b) Zaświadczenie o dopuszczalności typu . .	3 zł.	154
2	16	a) Podanie o wydanie dowodu rejestracyjnego	3 zł. ¹⁾	145
	19	b) Dowód rejestracyjny	3 zł.	154
3	25 (ustęp 3)	a) Pisemne oświadczenie celem uzyskania przedłużenia dowodu rejestracyjnego	3 zł. ¹⁾	145
	25	b) Zaświadczenie o przedłużeniu dowodu rejestracyjnego	3 zł.	154
4	27	a) Podanie, którem właściciel pojazdu mechanicznego przedstawia powiatowej władzy administracji ogólnej dowód rejestracyjny lub jego przedłużenie	wolne od opłaty	142 (punkt 23)
		b) Zaświadczenie o tem przedstawieniu . .	wolne od opłaty	160 (punkt 1)
5	28 (ustęp pierwszy)	a) Zawiadomienie o zmianie danych, zamieszczonych w dowodzie rejestracyjnym, zasadniczo	wolne od opłaty	142 (punkt 23)
	28 (ustęp drugi)	b) Zaznaczenie zgłoszonych zmian w dowodzie rejestracyjnym — zasadniczo	wolne od opłaty	160 (punkt 1)
	28 (ustęp trzeci)	c) Zawiadomienie, że ma być przeznaczony do użytku publicznego, pojazd, który dotychczas na ten cel nie był używany	3 zł. ¹⁾ ²⁾	145
	28 (ustęp trzeci)	d) Zaznaczenie w dowodzie rejestracyjnym zmiany, wymienionej pod c)	3 zł. ²⁾	154
6	29 (ustęp pierwszy)	a) Podanie o zarejestrowanie pojazdu z powodu przeniesienia miejsca stałego postoju do innego województwa	3 zł. ¹⁾	145
	29 (ustęp drugi)	b) Zaznaczenie w dowodzie rejestracyjnym zmiany miejsca stałego postoju	3 zł.	154
7	32	a) Podanie o specjalne pozwolenie na czasowe dopuszczenie pojazdu do ruchu	3 zł. ¹⁾	145
	32	b) Pozwolenie, wydane na skutek podania, wymienionego pod a)	3 zł.	154
8	35	Zgłoszenie pojazdu o specjalnem przeznaczeniu, przejeżdżającego po drogach publicznych tylko okolicznościowo, a nie mogącego rozwinać szybkości większej niż 10 kilometrów na godzinę	wolne od opłaty	142 (punkt 23)

¹⁾ Od każdego załącznika do podania należy się opłata stemplowa w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

²⁾ Nie podlegają opłacie stemplowej podania, wniesione do Magistratu w myśl § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 426) oraz świadectwa, wydawane w myśl tegoż § przez Magistrat.

Nr. porz.	Paragraf rozporządzenia o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych	P R Z E D M I O T	Stawka opłaty stemplowej	Artykuł ustawy o opłatach stemplowych
9	59, 66, 67 (ustępy 1 i 2) 68, 74	a) Podanie o pozwolenie na prowadzenie pojazdów	1) 3) 3 zł.	145
	57, 63, 66, 67 (ustępy 1 i 2) 68, 76,	b) Pozwolenie na prowadzenie pojazdów	3 zł.	154
10	64	Podanie o ponowne dopuszczenie do egzaminu celem wykazania kwalifikacji do samodzielnego prowadzenia pojazdów	3 zł. 1)	145
11	70 i 77	a) Podanie o przedłużenie pozwolenia na prowadzenie pojazdów	3 zł. 1)	145
	71 i 77	b) Przedłużenie pozwolenia na prowadzenie pojazdów	3 zł.	154
12	81	Podanie o zwrócenie pozwolenia na prowadzenie pojazdów, czasowo odebranego	3 zł. 1)	145
13	83	a) Podanie o pozwolenie na urządzenie wyścigów pojazdów na drogach publicznych	3 zł. 1)	145
		b) Pozwolenie na urządzenie wyścigów pojazdów na drogach publicznych	3 zł.	154
14	90	a) Podanie o dopuszczenie do ruchu na drogach publicznych pociągu drogowego o dwóch lub większej ilości wozów przyczepnych	3 zł. 1)	145
	89 i 91	b) Pozwolenie, wydane na skutek podania, wymienionego pod a)	3 zł.	154
15	94	Podania i świadectwa, wymienione wyżej pod Nr. porz. 2, 3, 6, 7, a dotyczące się pojazdów wojskowych	wolne od opłaty	144 punkt 1 oraz 160 punkt 3
16	94	Podania i świadectwa, wymienione wyżej pod Nr. porz. 9 — 12, o ile mają za przedmiot prowadzenie pojazdów wojskowych przez wojskowych zawodowych i odbywających czynną służbę wojskową	3 zł. 1)	145
17	95	a) Podanie o wydanie międzynarodowego świadectwa drogowego, wniesione do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej	3 zł. 1)	145
		b) Międzynarodowe świadectwo drogowe, wydane przez wojewódzką władzę administracji ogólnej	3 zł.	154
18	96	Potwierdzenie—przez Komisarza Rządu miasta stołecznego Warszawy — na międzynarodowym świadectwie drogowym wydanym przez Automobilklub Polski w Warszawie	3 zł.	154
19	102	a) Kwit urzędu celnego, dotyczący się zabezpieczenia cła — co do pojazdu, który przybył z zagranicy bez międzynarodowego świadectwa drogowego	wolny od opłaty	137 punkt 8

1) Od każdego załącznika do podania należy się opłata stemplowa w wysokości 50 gr.

3) Podania, przewidziane w § 74 rozporządzenia z dnia 27 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 396), o ile w myśl § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45 poz. 426) są wnoszone do magistratu, nie podlegają opłacie stemplowej.

Nr. porz.	Paragraf rozporządzenia o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych	P R Z E D M I O T	Stawka opłaty stempłowej	Artykuł ustawy o opłatach stempłowych
		b) Stwierdzenie przez policję terminu wjazdu takiego pojazdu	3 zł.	154
20	111	Odwołania	3 zł. ¹⁾	145
21	120	Dowód rejestracyjny, wydany wzamian za pozwolenie na kursowanie pojazdu, udzielone na mocy przepisów dawniejszych, a ważny do tego samego terminu, do którego zostało udzielone pozwolenie dawniejsze	wolny od opłaty	160 punkt 1, w związku z art. 142, punktem 23
22	121	Pozwolenie na prowadzenie pojazdów, wydane wzamian za także pozwolenie udzielone na mocy przepisów dawniejszych, a ważne do tego samego terminu do którego zostało udzielone pozwolenie dawniejsze	wolne od opłaty	160 punkt 1, w związku z art. 142, punktem 23

¹⁾ Od każdego załącznika do podania należy się opłata stempłowa w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

177 (art. 142). Przewidziane w art. 16 ustawy o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) podanie o ustalenie obszaru, nie podlegającego przymusowemu wykupowi, jest wolne od opłaty stempłowej na mocy art. 142 (punktu 10) u. o. s. (L. D. V. 10756/6/27).

178 (art. 157). Wypisy z aktów notarialnych oraz odpisy i wyciągi, sporządzone i poświadczone przez urzędy państwowe lub sporządzone nie-

urzędownie, a urzędownie poświadczone podlegają opłacie stempłowej w pełnej kwocie, przewidzianej w art. 157 u. o. s., także w tych przypadkach, w których pierwopis nie podlega opłacie stempłowej. N. p. wypis z aktu notarialnego, zawierającego oblig, który stwierdza otrzymanie pożyczki w listach zastawnych podlega opłacie stempłowej przewidzianej w art. 157 u. o. s., mimo, że ów oblig jest wolny od opłaty stempłowej na mocy art. 120 (punktu 3) u. o. s. (L. D. V. 2561/6/28).

Podatki konsumcyjne.

325.

OKÓLNIK D. VI. L. 3949/3/28.

Warunki i sposób kredytowania podatku od cukru oraz spłaty pokredytowanych należności.

Do Izby Skarbowej W. IV w (wszystkie) i Wydziału Skarb. Wojew. Śl. w Katowicach.

Obowiązujące obecnie przepisy o opodatkowaniu cukru z dnia 13.IX. 1927 r. (Dz. U. Nr. 81, poz. 700 art. 11 i 12) i 17.IV. 1928 r. (Dz. Ust. Nr. 61, poz. 564 § 39, 40, 41, 42 i 43) przewidują udzielanie cukrowniom kredytu za odpowiednim zabezpieczeniem, dla podatku od cukru, wydawanego z cukrowni do wolnego obrotu.

Po myśli tych przepisów Izba Skarbowa upoważniona jest do przyznawania wspomnianego kredytu podatkowego **na przeciąg roku obrachunkowego.**

Wymagane w tym celu zabezpieczenie kredytu może być dokonane:

a) przez wpisanie do ksiąg wieczystych na rzecz Skarbu Państwa prawa zastawu lub kaucji hipotecznej;

b) przez porękę zakładów kredytowych;
c) przez zastaw akcyj Banku Polskiego i przyjmowanych pod zastaw przez tenże Bank innych papierów wartościowych;

d) przez zastaw cukru;

e) przez zastaw cukrowni, — i

f) przez złożenie weksla kaucyjnego, wystawionego przez Zarząd cukrowni, z żyrem dwóch członków Zarządu lub rady Nadzorczej.

Ostatnie dwa rodzaje zabezpieczenia mogą być przyjmowane tylko za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu.

Ponieważ rok obrachunkowy bieżącej kampanji cukrowni skończył się z dniem 31 sierpnia 1928 r., przeto wszystkie pozostałe w tym dniu wolne kredyty, za jakimkolwiek bądź zabezpieczeniem, winny być zamknięte, a pokredytowane przed tym terminem i nieuiszczone sumy podatkowe podlegają spłacie z zachowaniem ustanowionych terminów.

Jeżeli cukrownia na następny rok obrachunkowy uzyska kredyt podatkowy za tem samym zabezpieczeniem, na którym ciąży powyższe sumy podatkowe z poprzedniego okresu obrachunkowego to sumy te winny obciążać nowoprzyznany kredyt.

Cukrownie, pragnące na zasadzie powołanych wyżej przepisów uzyskać kredyt dla podatku od cukru, wywożonego w następnym roku obrachunkowym, mają wnieść do Izby Skarbowej odpowiednie podania ze wskazaniem wysokości proszonego kredytu i sposobu jego zabezpieczenia.

1) Co do poszczególnych rodzajów zabezpieczenia kredytu zaznacza się, że:

a) przy zaofiarowaniu zabezpieczenia w księgach wieczystych niezbędnym jest dostarczenie Izbie należyście poświadczonego wyciągu hipotecznego, dotyczącego odnośnej nieruchomości oraz dokładnych danych o wartości szacunkowej tej nieruchomości stosownie do rozporządzenia Ministra Skarbu w sprawie wadów, kaucyj i zaliczek z dnia 10 września 1927 r. (Dz. Urz. M. S. Nr. 28, poz. 293); zabezpieczenia tego rodzaju mogą być przyjmowane z takim wyliczeniem, aby z poprzedzającymi je wpisami hipotecznymi mieściły się w 50% do 75% szacunkowej wartości nieruchomości (§ 3, 4 i 5 tegoż rozporządzenia);

b) poręka zakładów kredytowych i papiery wartościowe mogą być przyjęte na zabezpieczenie kredytu zgodnie z odnośnymi postanowieniami § 1 wspomnianych przepisów o wadach, kaucjach i zaliczkach, przyczem co do proponowanych w zastaw papierów wartościowych winno być dostarczone Izbie odpowiednie poświadczenie Banku Polskiego;

c) cukier na zabezpieczenie kredytu może być przyjęty wyłącznie biały (biały kryształ i rafinada) z kontyngentu zasadniczego w wysokości 75% ceny cukru na rynku wewnętrznym, jak również cukier pozakontyngentowy, względnie należący do kontyngentu zapasowego, w wysokości 75% ceny cukru na rynku światowym; proponowany pod zastaw cukier winien być ubezpieczony od ognia conajmniej do wysokości sumy kaucyjnej na czas każdorazowo nie krótszy, jak sześć miesięcy (odpowiednio do najbliższego terminu płatności pokredytowanego podatku), w polisie tej winna być wpisana cesja na rzecz Skarbu Państwa co do pierwszeństwa pokrycia jego pretensyj z przypaśi mogącego odszkodowania w razie pożaru; polisa asekuracyjna winna być dołączona do podania;

d) przy zaofiarowaniu zabezpieczenia wekslowego winny być równocześnie z wekslem kaucyjnym in blanco złożone Izbie Skarbowej notarialnie poświadczone deklaracje wystawcy weksla i żyrantów, zawierające upoważnienie do wypełnienia weksla i zobowiązanie do uiszczenia w ustanowionych terminach wszelkich należności z tytułu kredytu wekslowego; w deklaracjach tych winno być zaznaczone, że wystawca i żyranci z tytułu podpisanego przez nich weksla kaucyjnego odpowiadać będą do wysokości określonej kwoty za wszystkie zakredytowane należności Skarbu Państwa, przypadające od odnośnej cukrowni z tytułu podatku od cukru, oraz wyrażają zgodę na wznowienie wyczerpanego już i spłaconego przez cukrownię kredytu do wysokości wskazanej sumy, przyczem za powstałe w ten sposób należności ponosić będą z tytułu przedłożonych weksli kaucyjnych całkowitą odpowiedzialność, ponadto do podania o przyznanie kre-

dytu wekslowego winny być dołączone dane o stanie majątkowym i zdolności płatniczej żyrantów, (wyciągi hipoteczne ich nieruchomości i t. p.) oraz oświadczenie ich, że o wszelkich zamierzonych zmianach w swoim stanie majątkowym (naprzykład pozbycia części majątku lub obciążenie hipoteczne), mogących wpływać na zmniejszenie wartości zabezpieczenia wekslowego, zobowiązują się zawiadamiać Wydział IV Izby skarbowej.

2) Zależnie od rodzaju złożonego zabezpieczenia kredyt podatkowy przyznaje się do wysokości określonej sumy na przeciąg danego roku obrachunkowego lub na termin krótszy i w ciągu tych okresów czasu cukier może być wydawany z cukrowni do wolnego obrotu z pokredytowaniem podatku za danem zabezpieczeniem.

3) Pokredytowany podatek podlega uiszczeniu z odsetkami w wysokości 6% w stosunku rocznym najpóźniej dnia 15-go w miesiącu szóstym po miesiącu, w którym nastąpiło pokredytowanie.

4) W miarę spłaty zakredytowanej kwoty kredyt wznowia się automatycznie na sumę spłaconego podatku, jeżeli wartość złożonego zabezpieczenia nie uległa zmniejszeniu lub wygaśnięciu i jeżeli możliwość takiego wznowienia zastrzeżono w decyzji Izby Skarbowej o pierwotnym przyznaniu kredytu w zależności od rodzaju zabezpieczenia.

5) Na poczet przyznanego przez Izbę Skarbową kredytu może cukrownia wywozić cukier za każdorazową zgodą Kontroli Skarbowej przy cukrowni, która obowiązana jest czuwać na miejscu nad prawidłowym korzystaniem przez cukrownię z kredytu, a o każdym pokredytowaniu podatku i dokonanej spłacie pokredytowanej należności oraz ewentualnem wznowieniu kredytu bezwzględnie donosić właściwemu Urzędowi Skarbowemu Akcyz i Monop. oraz Wydziałowi IV Izby Skarbowej.

6) W razie nieuiszczenia we właściwym terminie kwoty pokredytowanej ściąga się w drodze przymusowej z przypadającymi kosztami egzekucji całą zaległą należność wraz z odsetkami zwłoki w wysokości 2% w stosunku miesięcznym od dnia płatności, licząc rozpoczęty miesiąc za cały, oraz wszystkie później płatne kwoty pokredytowanego podatku.

Ponadto nieuiszczenie w terminie należności powoduje przewidzianą w przepisach utratę na przyszłość prawa korzystania z kredytu.

7) Ściągnięcie nieuiszczonej należności skutecznia się w trybie administracyjnego postępowania przymusowego przedewszystkiem przez zajęcie i sprzedaż znajdującego się w cukrowni cukru gotowego bez względu na jakiegokolwiek prawa osób trzecich, następnie zaś przez zrealizowanie złożonego zabezpieczenia oraz pozostałego majątku cukrowni.

8) Przystąpienie do egzekucji przymusowej może nastąpić dopiero po upływie dni czterech od wyznaczonego terminu płatności.

9) Stan kredytu według poszczególnych rodzajów zabezpieczenia musi być w każdej chwili widoczny z odnośnych ksiąg przedsiębiorstwa.

10) Złożone w związku z zabezpieczeniem kredytu podatkowego polisy asekuracyjne przechowywane są we właściwym Urzędzie Skarb. Akcyz i Monop. i jeżeli odnośne zabezpieczenie rozciąga się na późniejszy po terminie asekuracji okres czasu, muszą być wznowione przez przedsiębiorstwo na dalszy okres, co winno być dokonane przynajmniej na 14 dni przed upływem terminu polisy asekuracyjnej z doręczeniem odnośnego dowodu stałej Kontroli Skarbowej przy cukrowni.

O wznowieniu asekuracji Kontrola Skarbową bezzwłocznie donosi Urzędowi Skarb. Akcyz i Monop. z dołączeniem dowodu i Wydziałowi IV Izby Skarbowej.

11) Jeżeli na 14 dni przed upływem terminu polisy asekuracyjnej przedsiębiorstwo nie okaże stałej Kontroli Skarbowej przy cukrowni dowodu o przedłużeniu ważności polisy na dalszy okres, względnie nowej polisy asekuracyjnej z późniejszym terminem ważności asekuracji, natenczas Kontrola Skarbowa bezzwłocznie donosi o tem, Urzędowi Skarbowemu Akcyz i Monop. i Wydziałowi IV Izby Skarbowej, wstrzymując równocześnie do osobnego zarządzenia Izby dalsze wypuszczanie cukru z pokredytowaniem podatku.

12) Otwarcie kredytu za wszelkimi zabezpieczeniami, oprócz zabezpieczenia przez zastaw cukru, następuje w dniu otrzymania przez stałą Kontrolę Skarbową przy cukrowni odnośnej decyzji Izby Skarbowej.

13) Kredyt, zabezpieczony zastawem cukru, otwiera się w dniu dokonania przyjęcia cukru w zastaw. W tym celu Naczelnik Urzędu Skarb. Akc. i Mon. po otrzymaniu odnośnej decyzji Izby Skarbowej, zarządza sprawdzenie zapasów cukru w magazynach przedsiębiorstwa i następnie przyjęcie odpowiedniego cukru w zastaw, z powierzeniem przedsiębiorstwu na przechowanie pod urzędowym zamknięciem w pomieszczeniu, zgłoszonym do weryfikacji i uznanem przez władzę akcyzową za odpowiadające wymaganiom odnośnych przepisów.

Czynności te winny być dokonane bezpośrednio przez Naczelnika Urzędu lub właściwego Inspektora Kontroli Skarbowej przy udziale stałego nadzoru skarbowego cukrowni i w obecności przedsiębiorcy lub jego pełnomocnika.

14) Przeznaczony do oddania w zastaw cukier nie może być obciążony jakimkolwiek prawami osób trzecich.

15) O przyjęciu cukru w zastaw winien być sporządzony protokół w 3-ch egzemplarzach, z których jeden pozostawia się przy aktach cukrowni, a pozostałe przesyła się Urzędowi Akcyz i Wydziałowi IV Izby Skarbowej.

W protokole tym należy oznaczyć ilość (z zapodaniem Nr. Nr. opakowań), rodzaj i gatunek przyjętego w zastaw cukru, jego wartość kaucyjną, miejsce przechowania oraz wskazać, w jakim zakładzie, za jaką polisą, na jaką kwotę i na jaki

termin został cukier ten ubezpieczony od ognia z cesją na rzecz Skarbu Państwa.

16) Na prośbę cukrowni Urząd Skarb. Akcyz i Monop. z ważnych powodów może zezwolić na zamianę zastawionego cukru innym cukrem tegoż gatunku i tej samej wagi, z zachowaniem formalności przewidzianych wyżej w p. 15.

W razie jakiegokolwiek uszkodzenia zastawionego cukru, cukier ten, na żądanie władzy skarbowej, winien być bezzwłocznie zamieniony przez cukrownię na inny cukier.

17) Każda spłata podatku, pokredytowanego pod zastaw cukru, daje cukrowni prawo bądź do wznowienia kredytu na całą spłaconą kwotę podatku, bądź do zwolnienia odpowiedniej ilości cukru z zastawu o wartości kaucyjnej w granicach spłaconego podatku; ewentualnie spłata dokonana może być wykorzystana w części na wznowienie kredytu i w części na zwolnienie cukru z zastawu. Przy takich zwolnieniach cukru z zastawu podlega odpowiedniemu zmniejszeniu wysokość pierwotnie przyznanego przez Izbę Skarbową kredytu pod zastaw cukru.

Również przysługuje cukrowni prawo do zwolnienia odpowiedniej ilości cukru z zastawu o wartości kaucyjnej w granicach posiadanego w danej chwili wolnego niewykorzystanego kredytu pod zastaw cukru z tem, że równocześnie wysokość pierwotnie przyznanego cukrowni kredytu pod zastaw cukru (a więc i pozostającego wolnego kredytu) zmniejsza się o kwotę wartości kaucyjnej zwalnianego cukru.

18) O każdym zwolnieniu cukru z zastawu winien być sporządzony protokół analogicznie, jak przy przyjęciu cukru w zastaw (wyżej p. 15).

19) Na prośbę przedsiębiorstwa cukier zastawiony, na którym ciąży pokredytowany podatek, może być zwolniony z zastawu z przeniesieniem tego podatku na posiadany przez przedsiębiorstwo wolny w danej chwili kredyt podatkowy innego rodzaju (wekslowy, hipoteczny, gwarancyjny i t. p.) tylko za osobnem zezwoleniem Izby Skarbowej.

Podania w tych sprawach winny być wnoszone za pośrednictwem właściwego Urzędu Skarb. Akcyz i Monop.

O treści niniejszego zarządzenia należy bezzwłocznie zawiadomić podwładne władze i organy skarbowe oraz zarządy cukrowni do jaknajścisłego przestrzegania.

Wreszcie zwraca się uwagę na konieczność jaknajczęstszego przeprowadzania kontroli kredytu w cukrowniach.

Warszawa, dnia 15.IX. 1928 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) Wojtowicz.

326.

OKÓLNIK L. D. VI. 3928/3,28

w sprawie stosowania świadectwa przewozowego do przewozu cukru wypuszczonego do wolnego obrotu.

Do Izby Skarbowej w (wszystkie, Wydziału Skarbowego wojew. Śląskiego w Katowicach.

Na skutek wątpliwości poruszonych przez przemysł cukrowniczy w sprawie powyższej wyjaśnia się, że przy wysyłaniu do wolnego obrotu cukru, od którego podatek został uregulowany, iak również melasy, cukrownia obowiązana jest wręczyć organowi skarbowemu dozoruującemu cukrownię sporządzone według wzoru Nr. 3 wzgl. 4 do §§ 57, 74 i 75 rozporządzenia z dnia 17 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564), świadectwo przewozowe i wtórniki tegoż.

Organ dozoruujący sprawdza zgodność obu egzemplarzy, stwierdza wagę przesyłki i zaznacza wynik czynności na świadectwie przewozowym i wtórniku tegoż, skreślając w rozdziałach „Poświadczenie odprawy” słowa „zabezpieczonego plombą urzędową o znaku „.... Nr.”, oraz całe rozdziały „Poświadczenie odbioru”, poczem wręcza świadectwo przewozowe zgłaszającej wywóz cukrowni, celem dołączenia do dokumentów kolejowych przesyłki, a wtórniki przesyła natychmiast pod adresem organu dozoruującego miejsce przeznaczenia przesyłki. Przesyłki cukru przeznaczone do wolnego obrotu, od których podatek został już uregulowany, oraz melasy, nie podlegają urzędowemu zamknięciu i odbiór ich po nadejściu do miejsca przeznaczenia, może nastąpić bez udziału organów Kontroli Skarbowej.

Jednakże organy skarbowe, właściwe dla miejsca przeznaczenia przesyłki cukru, będą od czasu do czasu sprawdzały na podstawie otrzymanego wtórnika świadectwa przewozowego, wagę przesyłki przy jej odbiorze.

Zawiadamiając o tem, poleca się wydać bezwzględnie dalsze zarządzenia do podwładnych władz i organów skarbowych.

Warszawa, dnia 15.IX. 1928 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) Wojtowicz.

Monopol tytoniowy.

327.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 sierpnia 1928 r.

w sprawie cennika niektórych wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu tytoniowego.

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży niektórych wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu tytoniowego:

I. Cygara

1) Perla de Havana	za pudełko (50 szt.)	30 zł.
	za sztukę	60 gr.
2) Bella Flor	za pudełko (50 szt.)	25 zł.
	za sztukę	50 gr.
3) Manilla	za pudełko (50 szt.)	15 zł.
	za sztukę	30 gr.

II. Papierosy

a) bezustnikowe:

1) Luxor	za pudełko	25 szt.	7,50 zł.
"	"	20 "	6,00 "
"	"	10 "	3,00 "
2) Privileg	"	25 "	5,00 "
"	"	20 "	4,00 "
"	"	10 "	2,00 "
3) Kasino	"	25 "	3,75 "
"	"	20 "	3,00 "
"	"	10 "	1,50 "
4) Regatta	"	25 "	3,00 "
"	"	20 "	2,40 "
"	"	10 "	1,20 "
5) Holm	"	25 "	2,00 "
"	"	20 "	1,60 "
"	"	10 "	0,80 "

b) ustnikowe:

6) Strand	za pudełko	25 szt.	1,50 zł.
"	"	20 "	1,20 "
"	"	10 "	0,60 "

III. Tytonie

a) do papierosów:

1) Feinschnitt Zigaretten Tabak Nr. 30	za 100 gr.	6,00 zł.
"	" 50 "	3,00 "
2) " " " Nr. 20	" 100 "	4,00 "
"	" 50 "	2,00 "
3) Sorte Nr. 4 Russen Tabak	" 50 "	1,00 "

b) do fajki:

1) „Artus“	za 50 gr.	1,50 zł.
2) Schwarzer Krauser	" 50 "	1,10 "
3) Holländischer Kanaster Tabak	" 50 "	0,90 "
4) Standard Navy Cut	" 50 "	2,00 "
5) „Union“	" 50 "	0,90 "

IV. Tabaka do zazywania

Kownoer za 250 gr. — 3,50 zł.

§ 2. Wyszczególnione w § 1 niniejszego rozporządzenia wyroby tytoniowe Gdańskiego Monopolu tytoniowego sprzedaje się we wszystkich Skarbowych Zakładach Sprzedaży Wyrobów Tytoniowych oraz we wszystkich koncesjonowanych przedsiębiorstwach sprzedaży wyrobów tytoniowych, posiadających uprawnienia na sprzedaż wyrobów tytoniowych taryfy specjalnej; co do dalszego zaś rozszerzenia tej sprzedaży na inne koncesjonowane przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych decydować będzie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 3. Wymienione wyroby tytoniowe sprzedaje się w miarę posiadanych zapasów.

§ 4. Wymienione wyroby tytoniowe winny być sprzedawane w swoich oryginalnych bezpośrednich opakowaniach za wyjątkiem cygar, które mogą być sprzedawane na sztuki; sprzedaż papierosów na sztuki jest niedozwolona.

§ 5. Wyroby tytoniowe Gdańskiego Monopolu tytoniowego nie posiadające banderoli polskiej na opakowaniach będą uważane za przemycane. Winni nabywania i sprzedawania takich wyrobów względnie pośrednictwa w tego rodzaju transakcjach będą pociągani do odpowiedzialności karno - skarbowej w myśl obowiązujących w tym względzie przepisów.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

p Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

(Dz. U. R. P. z dnia 22 września 1928 r. Nr. 84, poz. 740).

Przepisy celne.

328.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 7 września 1928 r. 1

w sprawie zwrotu cła przy wywozie mebli giętych.

Na podstawie art. 7 ust. d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę mebli giętych wytworzonych w kraju, zezwala się na zwrot cła uiszczanego za sprowadzone z zagranicy zużyte do wyrobu tych towarów łąty bukowe podług następujących norm:

za 100 kg. mebli giętych zł. 2.20.

§ 2. Zwrot cła z tytułu, wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia, skutecznia się zapomocą kwitów wywozowych, wystawianych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne, na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczania należności celnych za wszelkie towary sprowadzane z zagranicy w każdym z urzędów, upoważnionych do wystawiania kwitów.

§ 4. Wykazy związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, będą ustalane przez Ministra Skar-

bu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

§ 5. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

Minister Rolnictwa:

(—) K. Niezabytowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 22 września 1928 r. Nr. 84, poz. 742).

329.

OKÓLNİK L. D. IV/1041/3/28

z dnia 10 września 1928 r.

w sprawie wykazu zakładów czechosłowackich, uprawnionych do wystawiania certyfikatów na stal szlachetną, względnie odlewy ze stali szlachetnej.

Do Wszystkich Dyrekcji Cei, Polskiego Inspektoratu Cei w Gdańsku, oraz wszystkich urzędów celnych.

W myśl postanowień protokołu końcowego IV Protokołu Dodatkowego do Konwencji Handlowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką z dnia 26 czerwca 1928 r. (okólnik L. D. IV/889/3/28 „Monitor Polski” Nr. 174, poz. 356 z dnia 31 lipca 1928 r.) Rząd Czechosłowacki zakomunikował, iż poniżej wyszczególnione zakłady uprawnione są do wystawiania przewidzianych powyższym protokołem (rozdział C) certyfikatów na stal szlachetną, względnie odlewy ze stali szlachetnej:

1) Poldina Hut, Kladno — generalni reditelstvi, Praha XII,

2) Akc. spol. dr. Skodovy závody, Plzen, generalni reditelstvi, Praha II,

3) Akc. spol. zelezarských a ocelarských závodů, Brachovec, expositura Praha I, Kamzikova ul. 6,

4) Vítkovické horní a hutní těžištvo, Vítkovice,

5) Bánská a hutní společnost, Brno,

6) Moravské ocelárny a železárny a. s. Olomouc.

Równocześnie przypomina się, że certyfikaty powinny zawierać następujące dane:

a) firmę producenta,

b) markę stali, albo handlową nazwę odlewu,

c) analizę, wykazującą procentową zawartość poszczególnych składników stali, względnie odle-

wu, albo też deklarację: przy stali węglistej, — że dany transport stanowi istotnie stal węglistą nie-stopową (względnie odlew z niej), a przy innych stalach szlachetnych (względnie odlewach z nich), że nie zawierają więcej niż 10% wolframu.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) *W. Danielewicz*,

Naczelnik Wydziału.

(Mon. Pol. z dn. 17.IX. 1928 r. Nr. 214, poz. 493).

330.

OKÓLNIK L. D. IV/7420/4/28

w sprawie dodatkowego uznawania świadectw pochodzenia, złożonych po zgłoszeniu towaru do odprawy celnej.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz Urzędów Celnych.

Na skutek zapytania jednej z Dyrekcyj Ceł, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że postanowienia okólnika Nr. D.C./4889/II/27 z dn. 11 czerwca 1927 r. w sprawie dodatkowego uznawania świadectw pochodzenia, złożonych po zgłoszeniu towaru do odprawy celnej (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 18 z 1927 r. poz. 212), mają zastosowanie również i do przesyłek pocztowych, o ile przesyłki te nie wy-

szły jeszcze z pod kontroli urzędowej władz celnych, wzgl. pocztowych, t. j. nie zostały jeszcze doręczone adresatowi.

Warszawa, dnia 21 września 1928 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr. Rasiński*.

331.

OKÓLNIK L. D. IV. 6478/4/28

z dnia 27 września 1928 r.

w sprawie określenia wagi w pozwoleniach przywozowych.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, oraz Urzędów Celnych I klasy.

Wobec powstałych wątpliwości co do interpretacji ust. 1 okólnika z dnia 28.II. 1928 r. L. D. IV. 1549/4/28 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 8 poz. 103), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że za wagę netto, podawaną w zaświadczeniach na prawo przywozu towarów zakazanych, uważać należy wagę, służącą za podstawę do wymierzenia cła zależnie od wymagań taryfy celnej.

Warszawa, dnia 27.IX. 1928 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr. Rasiński*.